

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A túlterhelés ára**

1. A túlterhelés ára

Nap-Imre

Őrszem-3 nehéz, hidraulikus léptei visszhangoztak a fémpadlón, ahogy közeledett a túlterhelt generátor felé. Az optikai szenzora vörösen izzott a félhomályban, közvetlenül Alinda dühösen pörgő lendkerekére fókuszálva. A nagymama megpróbálta lelassítani a saját tempóját, hogy magára vonja a figyelmet, de az AI irányította gép programozása hibátlan volt: a 4-es szektor 12-es állomásánál kritikus anomáliát észlelt.

- Túlterhelés észlelve. Lassítson, 849-es egység! - zúgta az Őrszem-3 monoton, szintetizált hangja, miközben fémkarja a generátor vezérlőpanelje felé nyúlt. Alinda lába megremegett a fáradtságtól, de a dac erősebb volt a fizikai korlátainál. Úgy érezte, ha most enged, örökre csak egy bio-akkumulátor marad ebben a személytelen, gépiesített világban.

A nagymama ekkor váratlanul lelépett a saját pedáljairól, és közvetlenül a közeledő humanoid robot elé állt. - A gyermek kimerült, a generátor szabályozója pedig meghibásodott! - hazudta az idős asszony, testével védve a lányt. Az Őrszem azonnal megtorpant, feje mechanikus kattanással fordult a nagymama felé; a munkaterület engedély nélküli elhagyása súlyos protokollsértésnek minősült.

Alinda szívverése kihagyott egy ütemet, ahogy látta a robot karjának fenyegető mozdulatát. Megértette, hogy a meggondolatlan lázadásával nemcsak magát, hanem az egyetlen szerettét is veszélybe sodorta. Zokogását visszafojtva lassan engedett a pedálok szorításán, míg a generátor visítása halk, tompa morajlássá nem szelídült.

A gép vörös szenzora lassan narancssárgára váltott, ahogy a termelt wattok száma visszaesett az előírt szintre. - Figyelmeztetés regisztrálva. Folytassa a fázist! - mondta az Őrszem-3, majd lassan visszafordult a sarok felé. Alinda és a nagymama némán néztek egymásra; a lány szemében a dühöt felváltotta a jeges rémület, de a szabadság vágyának első szikrája már visszavonhatatlanul lánggra lobbant a lelkében.